

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 16Cb/189/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717209539
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8717209539.6

Uznesenie

Okresný súd Poprad v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a. s., IČO: 35 697 270, so sídlom Metodova 8, Bratislava, (v predmetnom spore v pozícii žalovaného) práv.zast.: Bobák, Bollová a spol. s. r. o., IČO: 35 855 673, so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, proti žalovanému: M. Z., I.. XX.XX.XXXX, Z. Y. XXX/XX, B., G..Č.. Z. U. O. XX/X, XXX XX Z., (v predmetnom spore v pozícii žalobcu) o povolenie obnovy súdneho konania k č. k. 18Rob/402/13 takto

rozhodol:

I. O d m i e t a žalobu na obnovu konania.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalovaný žalobou na povolenie obnovy súdneho konania doručenou súdu dňa 17.8.2017 žiadal, aby súd obnovil súdne konanie, pretože po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré nie sú skutočné a pravdivé a spôsobili zánik vymáhaného nároku a bránia jeho vykonateľnosti. Sú tu iné dôvody pre ktoré je exekúcia neprístupná a zároveň pre rozpor s Ústavou SR a úniijným právom, pretože mu boli odňaté ústavné práva.

So zaplatením peňažného plnenia vo výške 800,03 eur s prísl. plus 0,050 % úroky z omeškania denne, náhrad trov oprávneného v súdnom konaní, náhrada súdneho poplatku oprávnenému Orange Slovensko, a.s. , IČO: 35 697 270, ktoré sa stalo vykonateľné dňa 11.4.2014, nesúhlasí a žiada Okresný súd v Poprad, aby exekúciu pre nezákonnosť tohto rozhodnutia zastavil a po predložení skutočných dôkazov a vyhodnotil v obnovenom konaní vec objektívne a pravdivo.

Žiadal Okresný súd v Poprade, aby v plnom rozsahu zrušil platobný rozkaz na sumu 800,03 eur, lebo táto suma nevychádzala zo skutkového stavu. Od decembra 2011 do februára 2012 neplatil paušálne mesačné poplatky tak nerozumie za akých okolností by mu spol. Orange Slovenko, s.r.o. povolila ďalšie volanie v mesiacoch marec, apríl, máj 2012. Všeobecne má vedomosť, že pri výpadku platieb za viac ako mesiac obvykle spoločnosť svojho klienta od využívania telekomunikačných platieb odpája. V danom období sa napokon ani dlhodobejšie nezdržoval na Slovensku, bol v cudzine. Ďalej uviedol, že neprítomnému účastníkovi súdneho konania musí byť zabezpečená ochrana jeho záujmov a základných práv a funkcia opatrovníka je zákonom z dôvodu, aby sa urýchl'ovala činnosť súdu tým, že kam má posielat' písomnosti, pričom nie je správne, aby súdy ustanovovali za opatrovníkov účastníkom konania zamestnancov súdu navyše nie tých, ktorí pracujú na súde, ktorí v predmetnej veci rozhodol a to z dôvodu, že takto ustanovený opatrovník vzhľadom k svojmu postaveniu nebude schopní hájiť právo a oprávnené záujmy účastníka, ktoré zastupujú. Na záver dal do pozornosti, že pre nedostatky a nesúlad s právnym poriadkom SR na ktoré sa súdy odvolávajú, ktoré si prečítal vo verejných rozhodnutiach súdu a na nevykonalnosť práva, na ktoré poukázali verejní činitelia Slovenskej republiky nie je povinný strpieť procesné chyby súdov a exekútorov. Z toho dôvodu zdôraznil, že má právo na spravodlivé

prejednanie veci na príslušnom súde v SR a na spravodlivé rozhodnutie vo veci v súlade s Ústavou SR a unijným právom. Pre prípad porušovania jeho zákonných práv žiadal OS v Poprade pribrať do procesu prokurátora na ochranu zákonných práv a nárokov.

2. Vo veci súd rozhodol uznesením 24.5.2018 tak, že odmietol žalobu na obnovu konania a žiadnej zo sporových strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Voči uzneseniu podal žalovaný v lehote odvolanie o ktorom rozhodoval Krajský súd v Prešove, ktorý uznesením z 28.2.2019 zrušil uznesenie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd vo svojom uznesení okrem iného uviedol, že: Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí konštatoval, že subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania v prípade žalobcu dodržaná nebola. Za rozhodujúce však považuje, že trojmesačná subjektívna plyní v rámci trojročnej objektívnej lehoty, ktorá začala plynúť dňom právoplatnosti platobného rozkazu a skončila pred podaním žaloby o povolenie obnovy konania. Odvolací súd je toho názoru, že tento záver je predčasný, nakoľko vyššie citované ustanovenie, podľa ktorého sa posudzuje návrh na obnovu konania vzhľadom na čas jeho podania, spája začiatok plynutia subjektívnej lehoty s okamihom, kedy sa účastník, ktorý návrh na obnovu konania podáva, o dôvode obnovy konania dozvedel, pričom nepostačuje, že účastník sa potenciálne mohol o dôvode obnovy dozvedieť. Účastník môže dôvod obnovy konania uplatniť len za predpokladu, že o tomto dôvode vie. Žalobca v návrhu na obnovu konania poukázal na vedené exekučné konanie na základe právoplatného súdneho 4Cob/23/2018 rozhodnutia - platobného rozkazu, ktorý je exekučným titulom a ktorého zrušenia sa žalobca domáha. To, že spotrebiteľ nepodal odpor proti platobnému rozkazu, je klasickým príkladom konania spotrebiteľa, keď priemerný spotrebiteľ nedokáže posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky, ani nekalé obchodné praktiky v zmluvách, ktoré sú právnym základom uplatňovaného nároku a nedokáže využiť procesné inštitúty na svoju obranu (porovnaj bod 61 rozsudku Súdného dvora EU C-429/05). Keďže súd prvej inštancie bližšie neuviedol, prečo považuje žalobu za zjavne nedôvodnú, nenachádzajúc dôvody len so všeobecným poukazom na ustanovenie 397 CSP a nevyhodnocoval okolnosti vyššie uvedenej ochrany spotrebiteľa v kontexte posudzovania začiatku plynutia objektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania, jeho rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne posúdiť včasnosť podania návrhu na obnovu konania s poukazom na uvedené právne názory odvolacieho súdu vyhodnotiť dôvody obnovy konania v súlade s cieľmi čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS.

3. Na termín 12.11.2019 súd prvej inštancie nariadil termín pojednávania, ktoré však z dôvodu neprítomnosti žalovaného súd odročil na 16.1.2020. Následne po pojednávaní dňa 13.11.2019 bolo doručené ospravedlnenie neúčasti žalovaného z dôvodu jeho PN. Na pojednávaní 16.1.2020 sa žalovaný vyjadril, že asi 2 alebo 3 týždne pred 17.8.2017 mu telefonoval súdny exekútor, že je dlžníkom a že voči nemu je vedené exekučné konanie. Následne bol nahliadnuť do súdneho exekučného spisu, aby zistil o čo sa jedná. Zistil, že má dlhovať spoločnosti Orange Slovensko a. s. a exekučným titulom bol platobný rozkaz. Od mesiaca 10/2011 sa nachádzal v Londýne, kde si vybavoval pracovné povolenie a následne tam ostal aj pracovať. Na Vianoce 2011 prišiel domov a mal asi 2 nezaplatené faktúry. Platobný rozkaz prevzala v minulosti jeho matka S. Z., ktorú on osobne splnomocnil na preberanie zásielok na pošte, ktoré boli určené do vlastných rúk. Matka ho nemala informovať o tom, že takúto zásielku prevzala. Matka zomrela v roku 2015, alebo 2016 ale ani v tej dobe sa nezozvedel, že voči nemu bolo vedené konanie. Až keď mu to oznámil exekútor. K úradným záznamom, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise 18Rob/402/2013 a sú z dní 14.10.2016 a 3.11.2016 uviedol, že tak ako hovoril 3 týždne pred podaním návrhu na obnovu konania sa dozvedel o exekúcii vedenej voči nemu na základe platobného rozkazu 18Rob/402/2013. Ku skutočnosti, že už 19.12.2015 podával návrh v exekučnom konaní na zastavenie exekúcie, pričom dôvodom tohto návrhu boli tie isté skutočnosti, ktoré súvisia s návrhom na povolenie obnovy sa vyjadril, že je to pravda, avšak doposiaľ nebolo v exekučnej veci rozhodnuté a podával v tejto veci aj urgenciu. Spoliehal sa na to, že bude rozhodnuté o tomto jeho návrhu v exekučnom konaní a až keď mu zavolať JUDr. Molnár súdny exekútor tak vtedy začal brať veci vážne a podal návrh na obnovu súdneho konania.

4. Právna zástupkyňa žalobcu sa vyjadrila, že žalovaný dostatočne nepreukázal splnenie včasnosti podania návrhu na obnovu konania, pričom nestačí len tvrdenie kedy sa dozvedel o dôvode. V prípade z vykonaného dokazovania sa preukázalo, že návrh na obnovu konania nebol podaný včas, keďže z listinných dôkazov, ktorými boli oboznámený na súdnom pojednávaní vyplýva, že žalovaný sa dozvedel o dôvode obnovy skôr, ako uviedol vo svojej výpovedi a to v roku 2015, alebo 2016 čo vyplýva priamo z obsahu spisu 18Rob/402/2013 a aj z návrhu na zastavenie exekúcie. Ak by súd posúdil, že návrh na

obnovu bol podaný včas, má za to, že neboli splnené predpoklady uvedené v § 397 CSP a potom tento návrh žiadala zamietnuť.

Podľa § 397 CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 400 CSP žalobu na obnovu konania môže podať strana v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 403 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 404 CSP za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak

- a) bol trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v civilnom súdnom konaní priznalo právo, neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,
- b) nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, alebo
- c) ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e)

Podľa § 405 CSP odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

Podľa § 413 ods. 1 CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania ak:

- a) bola podaná oneskorene,
- b) bola podaná neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,
- d) ide o dôvod uvedený v § 129, alebo
- e) je zjavne nedôvodná.

5. Objektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré CSP pre podanie žaloby na obnovu konania predpisuje. Ide o kombináciu dvoch druhov lehôt a to lehoty subjektívnej, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom, keď sa oprávnený subjekt mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym momentom od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť a objektívnej lehoty, ktorej začiatok je stanovený právoplatnosťou napádaného rozhodnutia. Trojmesačná subjektívna lehota plynie v rámci trojročnej objektívnej lehoty čo znamená, že najneskorší moment možnosti uplatnenia žaloby na obnovu konania je moment trojročnej lehoty od právoplatnosti napádaného rozhodnutia (s taxatívne stanovenými výnimkami v § 404 CSP). Zachovanie lehoty na obnovu konania preukazuje strana, ktorá obnovu konania navrhuje a zmeškanie takejto zákonnej lehoty nie je možné odpustiť. V danom prípade sa Stanislav Braxator, ktorý bol žalovaným v obchodnoprávnom spore vedenom medzi spoločnosťou Orange Slovensko, a. s. na Okresnom súde Poprad, vtedy pod sp.zn.:18Rob/402/2013 podal žalobu, ku ktorej sa vyjadruje zmätočne, keď v žalobe o obnove súdneho konania spomína aj exekučné konanie, ktoré je vedené na Okresnom súde v Poprade, avšak dožaduje sa obnovy súdneho konania v ktorom mu bola uložená povinnosť zaplatiť 800,03 eur s príslušenstvom, ktoré sa viaže práve ku konaniu, ktoré bolo vedené pod sp.zn.:18Rob/402/2013 a

začaté dňa 27.11.2013. V súvislosti s týmto konaním po jeho právoplatnom ukončení došlo aj k začatiu exekučného konania a pokiaľ v odôvodnení žaloby spomína aj návrh na zastavenie exekúcie podľa zákona o súdnych exekútoroch takýto návrh je možné podať len v konaní 13Er/765/2015 čo žalovaný aj urobil.

6. S účinnosťou od 1.7.2016 podľa ust. § 397 písm.e) CSP proti právoplatnému rozsudku a podľa § 398 CSP aj platobnému rozkazu, ktorý nadobudol právoplatnosť je prípustná žaloba na obnovu konania ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ, Rady EÚ alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné. Z citovaného ust. CSP vyplýva potreba personálneho súvisu rozhodnutia Súdneho dvora EÚ s konaním, ktorého obnova sa navrhuje.

7.Súd sa zaoberal žalobou o povolenie obnovy súdneho konania vo veci:18Rob/402/2013, kedy po pripojení tohto spisu zistil, že na základe žaloby spoločnosti Orange Slovensko, a. s. voči M. Z. M. - M., bolo rozhodnuté v skrátrenom konaní vydaním platobného rozkazu na základe listinných dôkazov, ktoré žalobca ku žalobe predložil dňa 24.1.2014. Platobný rozkaz bol doručený do vlastných rúk žalobcovi 30.1.2014 a taktiež bol doručený do vlastných rúk M. Z. 29.1.2014 (na doručenke nie je uvedené, že platobný rozkaz prebral za žalovaného splnomocnenec, teda jeho matka S. Z., ktorú mal splnomocniť na preberanie listových zásielok, počas jeho neprítomnosti na Slovensku). K doručenke súd uvádza, že podpis M. Z., ktorý sa nachádza na rukou písaných podaniach v súdnom spise sa viac menej zhoduje s tým, ktorý je na doručenke, avšak súd si nedovoľuje hodnotiť pravosť tohto podpisu, je to len konštatovanie. Keďže platobný rozkaz nebol napadnutý odporom zo strany žalovaného po uplynutí 15-dňovej lehoty rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 15.2.2014. O možnosti podať voči platobnému rozkazu odpor bol žalovaný riadne poučený, avšak túto možnosť nevyužil.

8. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom čo znamená, že ním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu a to z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškania má za následok procesnú preklúziu práva podať návrh na obnovu konania. Návrh na obnovu konania je potrebné podať v lehote 3 mesiacov od toho času, keď ten kto obnovu navrhuje sa dozvedel o dôvode obnovy, pričom nepostačuje, že účastník sa potencionálne mohol o dôvode obnovy dozvedieť. Účastník môže dôvod obnovy uplatniť len za predpokladu, že o tomto dôvode vie. Súd v súlade s právnym názorom Krajského súdu opätovne posudzoval včasnosť podania návrhu na obnovu konania, pričom bolo zistené, že žalovaný síce tvrdí, že o dôvode obnovy sa dozvedel až 2 týždne, alebo 3 týždne pred 17.8.2017, avšak z výpovede žalovaného ako aj zo súdneho spisu 18Rob/402/2013 a to konkrétne z úradného záznamu mal súd preukázané, že dňa 14.10.2016 bol Stanislav Braxator nahliadnuť do súdneho spisu, vyhotovil si fotokópiu platobného rozkazu nachádzajúceho sa na čl. 46. Opätovne dňa 3.11.2016 bol nahliadnuť do spisu 18Rob/402/2013 z ktorého mu boli vyhotovené aj fotokópie. Žalovaný ešte skôr a to dňa 19.12.2015 podával návrh v exekučnom konaní na zastavenie exekúcie dôvodom ktorého mali byť tie isté skutočnosti ako uvádzal následne v návrhu na povolenie obnovy konania vo veci 18Rob/402/2013. O tom, že pôvodné konanie bolo právoplatne skončené tak žalovaný musel vedieť min. 19.12.2015, keď podal v exekučnom konaní na súde návrh na zastavenie exekúcie. Dodržanie lehoty na podanie žaloby na obnovu konania je jednou z objektívnych podmienok prípustnosti takejto žaloby. Subjektívna podmienka prípustnosti obnovy konania ako opravného prostriedku spočívajúca v tom, že ho podal subjekt legitimovaný na uplatnenie tohto opravného prostriedku splnená je kedy žalovaný bol účastníkom konania vo veci 18Rob/402/2013.

9.V prvej fáze obnovy konania rozhoduje súd či obnovu povolí, alebo žalobu na obnovu konania zamietne. Podľa úpravy v CSP však je súd oprávnený v taxatívne určených prípadoch (§ 413 ods.1 CSP) ešte predtým ako by rozhodoval o povolení obnovy konania žalobu na obnovu konania bez nariadenia pojednávania odmietnuť. V danom prípade súd musí konštatovať, že žaloba bola podaná oneskorene. Osoba, ktorá navrhuje žalobu o povolenie obnovy konania musí preukázať, že bola zachovaná lehota tak ako je uvedené v § 403 CSP, pričom v dôvodoch podania tejto žaloby nie je uvedené, kedy sa osoba, ktorá takúto žalobu podala dozvedela o dôvodoch obnovy konania a ani nie je zrejmé od akého dňa sa mohol dozvedieť o dôvodoch obnovy, alebo tento dôvod uplatniť. Až na pojednávaní dňa 16.1.2020 sa vyjadril žalovaný k okolnostiam, kedy sa dozvedel o dôvode obnovy konania a súd posudzoval teda včasnosť podania žaloby na obnovu konania. V tejto žalobe žalovaný len všeobecne namietal rozpor s Ústavou SR a Únijným právom, keď mu mali byť odňaté jeho ústavné práva a to právo na spravodlivý súdny proces, keď súd nemal vykonať dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, nezistil existenciu práva, neurčil či je zmluva platná, nezistil či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, či

pri uzatváraní zmluvy neboli použité nekalé obchodné praktiky a nepreskúmal ex offio zmluvu v súlade so Smernicou Rady 93/13 EHS. Rozhodujúce je však to, že trojmesačná subjektívna lehota plynie v rámci trojročnej objektívnej lehoty, ktorá začala plynúť dňom právoplatnosti platobného rozkazu, t. j. od 15.2.2014 a skončila 15.2.2017. Žaloba o povolenie obnovy súdneho konania bola na súde podaná až dňa 17.8.2017.

10. Konanie na obnovu je konaním smerujúcim k odstráneniu nedostatkov v zistení skutkového stavu, v danom prípade však ide o namietané právne pochybenie čo je ďalší dôvod pre nevyhovenie podanej žalobe na obnovu konania. Nie je dôvodom na obnovu konania ak iný orgán verejnej moci posúdi právnu otázku riešenú v súdnom konaní inak (R-105/1998).

11. Súdny dvor v rozhodnutí C234/04 zo dňa 16.3.2006 (Rosmarie Capferer/Schlang and Schick GmbH) uviedol, že únieové právo neprikazuje vnútroštátnemu súdu, aby zrušil právoplatné súdne rozhodnutie ak sa ukáže, že je v rozpore s právom spoločenstva. Súdny dvor dôvodil, že na to, aby sa zabezpečila stabilita práva a právnych vzťahov ako aj riadny výkon spravodlivosti je dôležité, aby sa nemohli napadnúť súdne rozhodnutia, ktoré sa stali konečnými. Jedinou výnimkou kedy súdny dvor zakotvil povinnosť prelomiť zásadu res judicata je situácia, keď vnútroštátny súd rozhodne vec, ktorá nepatrí do jeho kompetencií, alebo do kompetencie orgánu EÚ. Obnova konania nemá byť nariadená pre rozpor pôvodného rozhodnutia s akýmkoľvek rozhodnutím súdneho dvora. Toto rozhodnutie vydal Súdny dvor ES dávno po tom čo dňa 5.4.1993 nadobudla účinnosť Smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Rozhodnutie súdneho dvora európskych spoločenstiev, alebo iného orgánu európskych spoločenstiev zakladá dôvod prípustnosti obnovy konania len vtedy, keď sa týka rovnakej veci ako obnovou napadnuté rozhodnutie, alebo ak odlišne hoc vo veci inej rieši otázku majúcu na spôsob právneho posúdenia veci v pôvodnom konaní dosah.

12. Dôvodom prípustnosti obnovy konania podľa § 397 CSP nie je len vecná nesprávnosť rozhodnutia z čoho je možné vyvodiť, že ani v prípade ak by obnovou napadnuté rozhodnutie spočívalo na odlišnom spôsobe posúdenia právnych otázok oproti iným v tom čase už existujúcim rozhodnutiam všeobecných súdov v obdobných veciach, samo o sebe to dôvod prípustnosti obnovy konania nezakladá. Rovnako ani iný spôsob posúdenia totožnej právnej otázky neskorším rozhodnutím všeobecného súdu vydaným v inej veci nečiní z takéhoto rozhodnutia dôvod zakladajúci prípustnosť obnovy konania v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia. Existencia rozhodnutia bez ohľadu na to či bolo vydané pred obnovou napadnutým rozhodnutím, alebo neskôr zakladá dôvod prípustnosti obnovy konania len v prípade ak týmto rozhodnutím príslušného orgánu bol súd pri rozhodovaní viazaný, alebo v prípade ak takýmto rozhodnutím príslušného orgánu neskôr došlo k odchylnému vyriešeniu otázky predbežného charakteru (viď rozhodnutie KS Košice sp.zn. 3Co/391/2018). Existenciu takýchto rozhodnutí žalovaný netvrdil a ani svoju žalobu na obnovu konania týmto neodôvodňoval.

13. Slovenská republika ako právny štát rešpektuje princíp právnej istoty. Jednou zo záruk právneho štátu je princíp nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť. Žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy, prípadných nesprávností procesnej povahy. Aj keby sa súd pri vydaní platobného rozkazu prijateľnosťou zmluvnej podmienky vôbec nezaoberal, alebo keby sa ňou zaoberal ale s nesprávnym zámerom nemôže ísť o rozpor s predmetnou európskou judikatúrou. Takýto nedostatok nemožno odstraňovať prostredníctvom obnovy konania, pretože žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci, alebo nesprávnosti procesnej povahy.

14. Súd nezahliadol dôvody aby bolo možné v súlade s § 404 CSP pripustiť žalobu na obnovu konania po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia. Uvedená okolnosť je teda hlavným dôvodom pre odmietnutie tejto žaloby a teda žaloba bola podaná oneskorene. Ak oprávnená strana sporu zmešká subjektívnu prípadne objektívnu lehodu nemôže súd strane zmeškanie lehoty odpustiť podľa § 122 CSP, ide o prejav dominancie princípu právnej istoty sporových strán.

15. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a teda znemožnená realizácia jeho procesných práv priznaných mu právnu úpravou za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov túto okolnosť spájal s tým, že sa nemohol zúčastniť pojednávania a bolo rozhodnuté len v skrátanom konaní. V tejto súvislosti súd odkazuje na odôvodnenie v tomto uznesení, ktoré sa nachádza v bode 7.

16.Z vyššie uvedených dôvodov s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd odmietol žalobu o povolenie obnovy konania, keďže nebola podaná v zákonom stanovenej objektívnej a subjektívnej lehote.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

17.V konaní bol žalobca úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v súlade s nižšie cit. zákonným ustanovením.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijimateľa náhrady trov konania advokáta.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia uznesenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.